

ligheder forudsees i mangfoldige Tilfælde at ville blive uovervindelige, naar ingen saadan Erklæring foreligger. Dette fremtræder tydeligt, naar man gjør sig Rede for, hvorledes Forholdene efter al Rimelighed ville stille sig i Hovedstaden, naar Flertallet af de Skattepligtige i Henhold til den dem i Loven givne Tilladelse undlade at gjøre Selvangivelse. Staden vil blive inddelt i Skattedistrikter, hvis Antal ifølge Lovens forskjellige Bestemmelser ikke let vil kunne overstige 12—15; heraf kan atter sluttes, at de skattepligtige Individuers Antal i hvert Distrikt gjenfemsnitlig vil udgjøre henved 1000; men selv om det bliver en Del mindre, er det indlysende, at Skattecommissionernes Arbejde vil blive meget betydeligt. Hvert enkelt Distrikt vil komme til at indeholde en broget Blanding af Personer af den forskjelligste Stand, Livsstilling, Formuestilstand og Bedrift, og til at bedømme disses samlede Indtægt, uden Veiledning af hver enkelt Skattepligtigs egen Angivelse, er sat en Commission af 6 eller 7 Mænd, valgte af den communale Autoritet, som ingen Interesse har af, at Skatten bliver saa høit ansat, som den bør ansættes, og som, selv om den havde en saadan, vanskeligt vilde kunne fyldestgjøre den, da kun en vis Del af Distriktets Indbyggere vil være den personligt bekendt. Alt Arbejdet vil komme til at hvile paa Regjeringscommissionairen, som er den eneste, der frivillig har paataget sig det og faaer Løn for at udføre det; men han vil støde paa utallige Vanskeligheder for at skaffe sig de nødvendige Oplysninger, og naar han bringer dem, som han har tilveiebragt, for Commissionen, bliver det endda et Spørgsmaal, om denne vil finde dem saa fyldestgjørende, at den dertil troer at kunne støtte nogen Dom om den Paagældendes samlede Indtægt og derefter sætte ham i Skat. Den i Lovudkastet givne Tilladelse, til hver enkelt Sags Bedømmelse at tilforordne sig et eller to extraordinære Medlemmer, vil praktisk neppe faae nogen stor Betydning i Kjøbenhavn paa Grund af, at Mængden af de Tilfælde, i hvilke man vil være i Uvisshed, vil være saa stor, at denne Forholdsregel af Mangel paa Tid kun vil lade sig gennemføre i ringe Udstrækning.

Uagtet disse Vanskeligheder troe vi imidlertid, at en meget lempelig Indkomstskat vilde kunne indføres efter det foreslaaede System, naar man støttede Skatteførelsen til et Contingentsystem, hvorved der paalagdes hver Skattefreds en vis Sum, som den skulde bringe tilveie igjennem Skatten. Thi kun herved vil det blive muligt at modarbejde den almindelige Bestræbelse for at sætte Skatten saa lavt som muligt, der ikke kan undlade at blive overbetende baade i Skattecommissioner og Overskattecommissioner, især dersom disse komme til at bestaae af ulønnede og med Tvang indsatte Medlemmer.

Denne Betingelse kan imidlertid ikke fyldestgøres, saalænge som de Foranstaltninger, der maatte gaae forud, ikke ere trufne og have bestaaet i nogen Tid; at det nu ikke vilde være muligt at paalægge hver Skattefreds et bestemt Contingent, saafremt dette skulde have en retsærdig Størrelse, maa anerkjendes. Skulde altsaa i den nærmeste Fremtid Nødvendigheden indtræde for at paalægge en Stats-Indkomstskat, da maatte man vistnok forlade det blandede System, som er foreslaaet, og gjøre Selvangivelsen til Pligt. Men man maatte da tillige indrette denne saaledes, at de Skattepligtiges Uvillie mod Selvangivelsen kunde formindskes, om ikke aldeles hæves. Som væsentlige Hjælpemidler hertil sætte vi følgende:

a) at man aldeles opgiver Bestræbelsen for at erfare en Mands samlede Indtægt. Thi Kundskab herom har praktisk ingen Betydning, undtagen hvor der bliver Spørgsmaal om progressiv Indkomstskat. Men de Fordele, som man kunde tillægge en saadan, kunne ikke veie op imod Ulemperne ved den afgjorte Opposition fra de Skattepligtiges Side, som Tvangen til at angive sin samlede personlige Indtægt nødvendigviis maa fremkalde. Man kan ikke undlade i denne Henseende at holde sig for Die de Landes Exempel, i hvilke en Stats-Indkomstskat praktisk har været gennemført. At man i England ikke fordrer nogen Angivelse af en Skatydners samlede Indtægt, og netop derigjennem sikrer sig imod, at hans økonomiske Tilstand igjennem Skatteførelsen bliver bitterlig, ligesom man ved hele det der